

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Dobos Béla ügyvéd (7100 Szekszárd, Toldi utca 83/2.) által képviselt **I.rendű felperes neve** I. rendű, **II.rendű felperes neve** II. rendű és **I.rendű felperes neve** III. rendű (mindhárom címe), továbbá a **VI.rendű felperes neve** IV. rendű és **VII.rendű felperes neve** V. rendű (mindkettő címe), illetve a dr. Csapliczky Tamás ügyvéd (7621 Pécs, Jókai Mór utca 13.) által képviselt **IX.rendű felperes neve** VIII. rendű és **X.rendű felperes neve** IX. rendű (mindkettő címe) felpereseknek - a dr. Wéber Gabriella jogtanácsos (7621 Pécs, Széchenyi tér 9.) által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2008. május 20. napján kelt 10.P.20.906/2007/31. számú ítélete ellen az I-V. rendű felperes által 33., és a VIII-IX. rendű felperes által 32. sorszámon előterjesztett fellebbezések folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben az alábbiak szerint változtatja meg:

Az alperes által az I. és II. rendű felperesnek fizetendő kártérítés összegét személyenként 418.500 (négyszáztizennyolcezer-ötszáz) forintra és annak 2003. szeptember 11-től a kifizetésig járó,

a III. rendű felperesnek fizetendő kártérítés összegét 139.800 (egyszázharminckilencezer-nyolcszáz) forintra és abból 60.000 (hatvanezer) forintnak 1997. május 5-től, míg 79.800 (hetvenkilencezer-nyolcszáz) forintnak 2003. szeptember 11-től a kifizetés napjáig járó,

a IV. és V. rendű felperesnek fizetendő kártérítés összegét személyenként 165.000 (egyszázhatvanötezer) forintra és abból 75.000 (hetvenötezer) forintnak 1997. június 16-tól, míg 90.000 (kilencvenezer) forintnak 2003. szeptember 11-től a kifizetés napjáig járó,

a VIII. és IX. rendű felperesnek fizetendő kártérítés összegét pedig személyenként 405.000 (négy százöttezer) forintra és abból 225.000 (kettő százhuszonezer) forintnak 2000. május 19-től, míg 180.000 (egyszáznyolcvanezer) forintnak 2004. január 1-től a kifizetés napjáig járó, az elsőfokú ítéletben írt mértékű késedelmi kamataira felemeli.

Mellőzi a felpereseknek alperes javára fizetendő elsőfokú perköltségben marasztalását.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. és II. rendű felperesnek személyenként 43.200 (negyvenháromezer-kettő száz) forint, a III. rendű felperesnek 7.800 (hétezer-nyolcszáz) forint, a IV. és V. rendű felperesnek személyenként 25.000 (huszonezer) forint, míg a VIII. és IX. rendű felperesnek személyenként 55.200 (ötvenezer-kettő száz) forint ÁFÁ-val együttes elsőfokú,

a felpereseknek, mint együttes jogosultaknak 60.000 (hatvanezer) forint felülvizsgálati eljárás során felmerült, és

az I. és II. rendű felperesnek személyenként 19.200 (tizenkilencezer-kettő száz) forint, a III. rendű felperesnek 3.100 (háromezer-egyszáz) forint, a IV. és V. rendű felperesnek személyenként 10.000 (tízezer) forint, míg a VIII. és IX. rendű felperesnek személyenként 9.000 (kilencezer) forint ÁFÁ-val együttes másodfokú perköltséget, továbbá

fizessen meg az I-II-III. rendű felpereseknek, mint együttes jogosultaknak 15 napon belül 107.382 (egyszázhetezer-háromszáznyolcvankettő) forint általuk előlegezett szakértői költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A p-i 00000/2. helyrajzi számú P, A. utca 25. szám alatti (korábban 19/1. szám alatti) ingatlant az I. és II. rendű felperes 1995. április 27-én vásárolta 1.980.000 forint vételárért $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ tulajdoni arányban. Ezt követően 1997. május 5-én az I. és II. rendű alperes a teljes ingatlant 1.000.000 forint vételárért értékesítette a III. rendű felperesnek, aki az 1998. május 3-án kiadott hozzájáruló nyilatkozatában engedélyezte az I. és II. rendű felperes részére a lakóépület bővítését és a tetőtérben új lakás kialakítását. Az építkezést követően, 2001. november 6-án kelt ráépítési megállapodásban a felek rögzítették, hogy a ráépítésre tekintettel a III. rendű felperes tulajdoni hányada 10/100-ra csökkent, míg az I. és II. rendű felperes ráépítés címén megszerezte az ingatlan 45/100-45/100 tulajdoni hányadát. A

megállapodás alapján a módosított tulajdoni arányok az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre kerültek. Az ingatlan beruházásokkal együttes 2003. évi forgalmi értéke 16.500.000 forint volt.

A p-i 00000/6. helyrajzi számú P, A. utca 33. szám alatti ingatlant a IV. és V. rendű felperesek vásárolták meg 1997. május 16-án 2.500.000 forint vételárért $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ tulajdoni arányban. Az ingatlan 2003. évi, a IV. és V. rendű felperes által az ingatlanban eszközölt beruházások értékével együttes forgalmi értéke 7.500.000 forint volt.

A VIII. és IX. rendű felperesek 2000. május 18-án vásárolták meg a p-i 00000 helyrajzi szám alatt felvett P, A utca 35. szám alatti ingatlant 7.500.000 forint vételárért $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ tulajdoni arányban. Az ingatlant bővítették és korszerűsítették, annak 2003. évi beruházásokkal együttes forgalmi értéke 16.500.000 forint volt.

A perbeli ingatlanokat a PB jogelődje a 126/1961. számú határozatával bányatelekké minősítette, ez a jogilag jelentős tény azonban a tulajdonjognak a felperesek általi megszerzésekor az ingatlan-nyilvántartásban nem szerepelt. A PKBF 2003. április 17-én kiadott hatósági bizonyítványa szerint az 509/1993.KBF. számú határozatával állapította meg a P-M-K védnevű bányatelket. Az alperes a 2003. szeptember 10-én kelt határozatával jegyezte csak be az ingatlanok bányatelek jellegét az ingatlan-nyilvántartásba.

A felperesek az ingatlan-nyilvántartásban bízva jóhiszeműen és ellenérték fejében szereztek tulajdonjogot, nem tudva a bányatelek fennállásáról. A keresetükben ezért az ingatlanaiknak a bányatelek jogi jelleg ingatlan-nyilvántartási feltüntetésével kapcsolatos forgalmi értékcsökkenésében jelentkező káruk megtérítésére kérték az alperes kötelezését. A B.M. Bíróság 10.P.21.444/2004. szám alatt folyamatban volt perben igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői bizonyítást rendelt el és a beszerzett szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a bányatelek jogi jelleg bejegyzésével a felperesek ingatlanainak forgalmi értéke 6 %-os mértékben csökkent. Az igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői véleményben meghatározott 2003-as forgalmi értékek és a szakértői véleményben rögzített értékcsökkenés alapján határozta meg a felpereseket megillető kártérítés összegszerűségét, ennek megfelelően a 10.P.21.444/2004/41. számú ítéletével az I. és II. rendű felperes javára személyenként 450.000 forint, a III. rendű felperes javára 100.000 forint, a IV. és V. rendű felperes javára személyenként 225.000 forint, a VIII-IX. rendű felperesek javára pedig személyenként 500.000 forint és annak 2003. szeptember 10-től a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az ítéletet a Pécsi Ítéltábla a Pf.I.20.294/2006/5. számú ítéletével helybenhagyta.

Az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, mint felülvizsgálati bíróság a 2007. június 7-én kelt Pfv.V.20.755/2007/4. számú végzésével a jogerős ítéletet az elsőfokú bíróság

ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. Megállapította, hogy a felpereseknek - mint együttes jogosultaknak -, illetve az alperesnek a felülvizsgálati eljárás során 60.000-60.000 forint költsége merült fel.

A Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyező végzésének indokolásában kifejtette, hogy az ügyben első- és másodfokon eljáró bíróságok helytállóan hivatkoztak arra, hogy az alperes jogellenes és felróható magatartása a Ptk.339.§-a és Ptk.349.§-a értelmében a kártérítési felelősségét megalapozza. A jogilag jelentős tény ingatlan-nyilvántartási feltüntetésének elmulasztása mindaddig jogellenes helyzetet idézett elő, amíg az alperes a bejegyzést nem pótolta. Ez a határozata viszont megfelelt a jogszabályoknak, ezért kártérítési igény alapjául nem szolgálhat.

A bíróságoknak azt kellett vizsgálniuk, hogy a felperesek kára mikor következett be, azaz a kártérítési igényük mely időpontban keletkezett. Kifejtette, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság tévedett akkor, amikor a bányatelek jellegnek a forgalmi értékre gyakorolt hatását nem a tulajdonszerzés, hanem a „visszajegyzés” időpontjára vetítve vizsgálta és állapította meg. A Ptk.355.§-ának (4) bekezdése értelmében kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést kell megtéríteni. A felperesek kára az a pénzösszeg lehet, amely a tulajdonjog megszerzésének időpontjában a bányatelek jelleg fennállása miatti forgalmi értékkülönbsétként megállapítható. A megismételt elsőfokú eljárás tekintetében előírta az igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői vélemény kiegészítését annak tisztázása érdekében, hogy az egyes ingatlanok tekintetében létrejött adásvételi szerződések megkötése során milyen hatást gyakorolt volna a kikötött vételár a bányatelek jogi jellegnek az ingatlan-nyilvántartásban való szerepeltetése.

A megismételt elsőfokú eljárásban a felperesek a keresetüket az alábbiak szerint módosították:

Az ingatlanok szerzéskori vételár 6 %-ának megtérítése körében a III. rendű felperes 60.000 forint és annak 1997. május 5-től a kifizetésig járó törvényes kamata, a IV. és V. rendű felperesek személyenként 67.500 forint és annak 1997. május 16-tól a kifizetésig járó törvényes kamata, míg a VIII-IX. rendű felperesek egyetemleges jogosultakként 498.000 forint és annak 2000. május 19-től a kifizetésig járó törvényes kamata megfizetésére kérték az alperes kötelezését.

Állították, hogy a vételt követően 2003. szeptember 11-ig az ingatlanokban általuk eszközölt beruházások értéke is csökkent a bányatelek jogi jelleg bejegyzésével. Erre tekintettel az I. és II. rendű felperesek személyenként 405.000 forint és annak 2003. szeptember 11-től a kifizetés napjáig járó törvényes kamata, a III. rendű felperes 90.000 forint és annak 2003. szeptember 11-től a kifizetés napjáig járó törvényes kamata, a IV. és V. rendű felperesek személyenként 90.000 forint és annak 2003. szeptember 11-től a kifizetés napjáig járó törvényes kamata, míg a VIII-IX.

rendű felperesek, mint egyetemleges jogosultak 600.000 forint és annak 2004. január 1-től a kifizetés napjáig járó törvényes kamata és perköltség megfizetésében is kérték az alperes marasztalását.

A megismételt elsőfokú eljárásban beszerzett kiegészítő igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői vélemény alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felpereseknek az alperes mulasztásával okozati összefüggésben keletkezett kára az ingatlanok vételárának 6 %-ban határozható meg. A VIII-IX. rendű felperesek tekintetében az általuk állított 8.300.000 forintos vételárral szemben 7.500.000 forintot fogadott el az ingatlan vételárának, a csatolt adásvételi szerződés alapján. Ennek megfelelően kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek személyenként 59.400 forintot és annak 2003. szeptember 11-től a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatát, a III. rendű felperesnek 60.000 forintot és annak 2007. június 5-től a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatát, a IV. és V. rendű felpereseknek személyenként 75.000 forintot és annak 1997. június 16-tól a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatát, míg a VIII-IX. rendű felpereseknek személyenként 225.000 forintot és annak 2000. május 19-től a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatát. Az ezt meghaladóan - a beruházások értékcsökkenése tekintetében - előterjesztett kereseti kérelmeket arra hivatkozva utasította el, hogy a felperesek által az ingatlanokba eszközölt beruházások a felperesek vagyonában értéknövekedést eredményeztek, miután pedig egyikőjük sem értékesítette az ingatlanát, így beruházásokkal kapcsolatban káruk nem merült fel. A pernyertesség arányának megfelelően rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen valamennyi felperes fellebbezést terjesztett elő.

Az I-V. rendű felperesek az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával az alperes módosított keresetük szerinti marasztalását kérték. Kérték továbbá, hogy kötelezze a bíróság az alperest az általuk előlegezett szakértői díj megfizetésére, valamint perköltség viselésére. Hivatkoztak arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság nem azt jelentette ki, hogy a felperesek kára csak és kizárólag az ingatlanok megvásárlásakor keletkezett, így az új eljárásban előterjesztett módosított keresetükben a beruházások értékcsökkenése folytán keletkezett káruk megtérítését kis kérték. Vitatták azt az elsőfokú ítéleti megállapítást, hogy a kár bekövetkezéséhez az ingatlanaikat értékesíteni kellett volna. Az I. és II. rendű felperesek előadták, hogy a vételárban jelentkező káruk megtérítése iránt keresetet nem terjesztettek elő, a 2001. november 6-án kötött ráépítési megállapodás alapján az ingatlan beruházásokkal növelt értékét (16.500.000 Ft) arányosították a beruházások értékéhez (kb.15.000.000 forint), így kalkulálták ki a 45/100-45/100 tulajdoni hányadukat, amennyiben azonban a bányatelek jogi jellegről tudomásuk lett volna, úgy az ingatlan tulajdonosával szemben fejenként további 5/100 tulajdoni hányad megszerzésére lett volna lehetőségük. (Az általuk személyenként eszközölt 6.750.000 Ft-os beruházás 6%-ának megfelelő 405.000 Ft alapján). Az 5/100

tulajdoni hányad értéke 2003. szeptember 11. napján 526.000 Ft volt, így másodlagosan ennek az összegnek és 2003. szeptember 11-től a kifizetésig járó kamatainak megfizetésére kérték az alperes kötelezését.

A VIII-IX. rendű felperesek fellebbezésükben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és az alperes módosított keresetük szerinti marasztalását kérték. Hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú eljárásban az alperes nem vitatta, hogy az ingatlan tényleges vételára az adásvételi szerződésben foglalt 7.500.000 forinthez képest 8.300.000 forint volt, továbbá arra, hogy az okozati összefüggés szempontjából irreleváns, hogy a tulajdonukat képező ingatlanukat eladták-e vagy sem, a beruházások értékcsökkenése a bányatelek jogi jelleg bejegyzésével bekövetkezett. A perköltség megállapítása során a Pp.81.§-ának (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel kérték az alperes perköltségben marasztalását.

A fellebbezések részben, az alábbiak szerint alaposak:

A megismételt másodfokú eljárásban a felperesek módosított keresetének teljesítésére irányuló fellebbezésekre tekintettel a felperesek ingatlanaiban eszközölt beruházások forgalmi értéknövelő hatásának megállapítása érdekében a másodfokú bíróság a perben beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői vélemény kiegészítését rendelte el. A kiegészítő szakértői vélemény alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki:

A felperesek ingatlanainak forgalmi értéke a vételkori (beruházások nélküli) állapotban 2003-ban a következő volt:

az I-II-III. rendű felperesek tulajdonában álló P, A. utca 25. szám alatti ingatlan: 3.200.000 forint,

a IV-V. rendű felperes tulajdonában álló P, A. utca 33. szám alatti ingatlan 3.700.000 forint, míg

a VIII-IX. rendű felperes tulajdonában álló P, A. utca 35. szám alatti ingatlan 10.500.000 forint.

Az egyes ingatlanok tekintetében a 2003. évi állapotnak megfelelő beruházásokkal együttes forgalmi értékéből a beruházások nélküli forgalmi érték levonásával megállapítható, beruházások eredményezte forgalmi értéknövekedés, amely:

az I-II-III. rendű felperesek tulajdonában álló P, A. utca 25. szám alatti ingatlan tekintetében 16.500.000 forint - 3.200.000 forint = 13.300.000 forint,

a IV-V. rendű felperes tulajdonában álló P, A. utca 33. szám alatti ingatlan tekintetében 7.500.000 forint - 3.700.000 forint = 3.800.000 forint,

a VIII-IX. rendű felperes tulajdonában álló P, A. utca 35. szám alatti ingatlan tekintetében 16.500.000 forint - 10.500.000 forint = 6.000.000 forint volt.

A bányatelek jogi jelleg 2003. szeptember 11. napján alperes részéről történ bejegyzésével az alperes mulasztásában fennálló jogsértés megszűnt, eddig az időpontig azonban a felperesek által eszközölt beruházások 6 %-os mértékkel

alacsonyabb mértékben növelték a perbeli az ingatlanok forgalmi értékét, mint a bányatelek jogi jelleg bejegyzése hiányában.

Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság a felperesek kárának összegszerűsége meghatározása körében helyesen állapította meg a Legfelsőbb Bíróság iránymutatása alapján, hogy a felperesek kára a bányatelek jogi jelleg, mint értékcsökkentő tényező ismeretének hiánya miatt a vételárban nem érvényesíthető 6%, amelynek összegét az elsőfokú bíróság a beszerzett szakértői vélemény adatai alapján helyesen számította ki. A kereset alapján helyesen kötelezte az alperest az I. és II. rendű felperes javára is vételárral kapcsolatos kár megfizetésére, a felperesek keresetének jogcíme ugyanis kártérítés, és nem a fellebbezésben írt „ráépítés” volt.

Téves azonban az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy a felperesek vagyonában - az ingatlanok értékesítésének hiányában - kizárólag a vételárral kapcsolatban következett be kár. A másodfokú bíróság egyetértett a felperesek fellebbezésében kifejtettekkel abban, hogy a bányatelek jogi jelleg bejegyzésével a felperesek által az ingatlanokban addig eszközölt beruházások értéke is csökkent, mert a felperesek ingatlanában az igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő által megállapított százalékos mértékkel kisebb forgalmi értéknövekedés következett be, mint a bejegyzés hiányában bekövetkezhetett volna. Ennek a kárnak a felmerülése független az ingatlanok értékesítése tényétől, ez a kár az alperesi mulasztás fennállása folyamán elvégzett beruházásokban folyamatosan keletkezett azáltal, hogy ennyivel kevesebb lett a felperesek által az ingatlanokon eszközölt beruházások értékemelő hatása.

A beruházásokkal kapcsolatos forgalmi értékcsökkenés körében előterjesztett kereseti kérelmekkel összefüggésben rámutat a másodfokú bíróság arra, hogy nem a beruházások műszaki értéke, hanem a beruházások által a felperesek ingatlanában bekövetkezett forgalmi értéknövekedés szolgál a kártérítési összeg megállapításának alapjául, hiszen a beépített műszaki érték változatlanul a felperesek birtokában van, a károsodás a felpereseket azáltal érte, hogy az általuk eszközölt beruházások a bányatelek jogi jelleg bejegyzése következtében alacsonyabb értékben növelték az ingatlan forgalmi értékét, mint a bejegyzés hiányában.

Az ilyen módon jelentkező kár összegszerűségét a másodfokú bíróság olyképpen állapította meg, hogy az alapeljárásban beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői véleményben rögzített 2003. évi beruházásokkal együttes forgalmi értékből levonta a megismételt másodfokú eljárásban beszerzett ingatlanforgalmi szakértői véleményben megállapított 2003. évi vételkori állapotnak megfelelő, beruházások nélküli forgalmi értéket, és a két forgalmi érték különbözeteként határozta meg a beruházások értékemelő hatását, amelynek 6 %-a a felpereseket a beruházásaikkal kapcsolatban ért további kár.

Az elsőfokú ítéletben és a korábban hozott másodfokú ítéletben foglaltaknak megfelelően a másodfokú bíróság a bányatelek jogi jelleg értékcsökkentő hatásának százalékos mértékét a kirendelt ingatlanforgalmi szakértő által megállapított 6 %-os mértékben fogadta el, e tekintetben a felperesek által tett észrevételt követően a szakértő által fenntartott kiegészített szakértői véleményt a másodfokú bíróság aggálytalannak találta.

A fentiekre tekintettel az I-II-III. rendű felperesek által eszközölt beruházások értékelő hatása 13.300.000 forint volt, amelynek 6 %-a 798.000 forint, amely az I-II-III. rendű felperesek között tulajdoni hányaduk arányában oszlik meg, így az I. és II. rendű felperesek személyenként 359.100 forint, míg a III. rendű felperes 79.800 forint kártérítésre jogosultak a beruházásokkal kapcsolatban. Az I. és II. rendű felperesek által másodlagosan előterjesztett fellebbezési kérelemmel kapcsolatban megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a ráépítési megállapodás szerinti tulajdonszerzési arányokat a bányatelek jogi jelleg bejegyzése nem változtatta meg, hiszen ugyanolyan %-ban csökkent az eladó III. rendű felperes tulajdonában álló ingatlan értéke, mint amilyen %-ban az I. és II. rendű felperesek ráépítésének értéke.

A IV-V. rendű felperes tekintetében a beruházások értékelő hatása 3.800.000 forint volt, amelynek 6 %-a 228.000 forint, az I. és II. rendű felperes $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadára tekintettel személyenként részükre 114.000 forint kártérítés járna, azonban a Pp.215.§-ára figyelemmel a IV-V. rendű felperesek által előterjesztett módosított kereseti kérelemnek megfelelő fellebbezési kérelem korlátjára tekintettel 90.000-90.000 forint a beruházások értékcsökkenésével összefüggésben a részükre megállapítható kártérítés összege.

A VIII-IX. rendű felperesek tekintetében a beruházások értékelő hatása 6.000.000 forint volt, annak 6%-a 360.000 forint, amely az $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadra tekintettel személyenként 180.000 forint kártérítési összeg megállapítását tette indokolttá.

A vételárral összefüggő kártérítési összegek után az elsőfokú bíróság a kamatok fizetésének kezdő időpontját és mértékét helyesen állapította meg. A beruházások értékcsökkenése után az alperes mulasztásának végső időpontjától kötelezte a másodfokú bíróság az alperest késedelmi kamat fizetésre a Ptk. 301.§-a alapján, az elsőfokú ítéletben megállapított mértékben, a VIII. és IX. rendű felperesek kivételével, akik módosított kereseti kérelmüknek megfelelő fellebbezésükben 2004. január 1-től igényeltek a beruházások értékcsökkenéséből eredő káruk után késedelmi kamatot.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletét a fent írtak szerint a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján fellebbezett részében részben megváltoztatta.

A fellebbezések részbeni sikerességére tekintettel a felperesek nagyobb részben lettek pernyertesek, ezért mellőzte a másodfokú bíróság a felpereseknek alperes

javára elsőfokú perköltségben való marasztalását és kötelezte az alperest a felperesek pernyertességének arányában és a felperesek, valamint a jogi képviselőjük között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj, továbbá a felülvizsgálati eljárásban megállapított perköltség figyelembe vételével elsőfokú, felülvizsgálati eljárásban felmerült és másodfokú perköltség, valamint a felperesek által előlegezett szakértői költség viselésére a Pp.81.§-ának (2) bekezdése, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§-a alapján.

A tárgyi illeték-feljegyzési jogos perben az Itv.62.§-ának (2) bekezdése alapján megállapította, hogy a felpereseket terhelő illetéket az állam viseli, az alperes illetékmentessége folytán az alperes által le nem rótt illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14.§-a alapján ugyancsak az állam viseli, ezért az illeték viseléséről a másodfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

P é c s , 2009. január 29.

Dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró